

[Svend Auken]

Statsministeren mente, at det var en historisk dag, fordi Socialdemokratiet og SF fremsatte en fælles dagsorden. Det mener jeg unægtelig vi har gjort ganske mange gange. Der er vel ikke noget overraskende i, at en opposition, der ønsker et andet flertal, og som kritiserer en regerings politik, i fællesskab fremsætter dagsordener.

Vi ønsker i Socialdemokratiet et nyt flertal herinde. Vi er interesseret i at samarbejde med partier, som kan bidrage til dette, herunder ikke mindst Socialistisk Folkeparti, men vi har hele tiden lagt vægt på naturligvis, at et sådant nyt flertal må være åbent i sit ønske om samarbejde over for andre partier. Derved håber vi, at det nye flertal kommer til at adskille sig fra det nuværende flertal, som jo fører den klassiske lukkede blokpolitik i stedet for den samarbejds politik, som vi mener er den rigtige.

Vi har også lagt vægt på, at et sådant nyt flertal ud over at pege på ændringer, reformer, en mere socialt retfærdig fordeling af goder og byrder i samfundet, også forholder sig realistisk til den økonomiske situation, og det har jo unægtelig fundet et markant udtryk i dagsordenen i dag, der taler om – og det synes jeg man skal lægge mærke til – behovet for en styrkelse af danske virksomheders konkurrenceevne, behovet for øget samarbejde mellem det offentlige og erhvervslivet, behovet for en styrkelse af samfundets indsats med hensyn til eksportfremme, forskning, uddannelse osv.

Statsministeren siger, at det er regeringen i virkeligheden enig i, alle 3 punkter, både styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne, samarbejdet mellem det offentlige og erhvervslivet og samfundets indsats med hensyn til eksportfremme, forskningsteknologi osv. Jamen så spørger man jo sig selv: hvorfor har man så ikke gjort noget ved det i de knap 5 år, der er gået? Hvorfor er konkurrenceevnen blevet forringet med 20 pct.? Hvorfor er der ikke indledt et samarbejde mellem samfund og virksomheder, og hvorfor er samfundets indsats med hensyn til eksportfremme, forskning, teknologi, uddannelse osv. af et så ringe omfang, at vi, som fru Jytte Hilden og hr. Bjørn Westh i dag har dokumenteret det, placerer os helt i bunden af rækken af europæiske lande?

Hr. Jes Lunde har tilbagevist statsministerens forsøg på at tale sig uden om den for-

værring af betalingsbalancen, der er foregået i den nuværende regerings tid. Statsministeren kan kun lide, at man tager renterne ud af betalingsbalancen, men mener, at det er helt rimeligt, at man fastholder svingningerne i olieprisen. Jeg mener med al ære og respekt for statsministerens internationale position og gennemslagskraft, at hans indflydelse på oliepriserne på verdensmarkedet er overordentlig beskedent, som jeg også mener at den tidligere statsministers var det, og som også selvfølgelig kommende regerings indflydelse på oliepriserne vil være.

Når man derfor tager renter og olieprissvingninger ud, så har vi tilbage i vores betalingsbalance det, man med rimelighed kan måle en regerings økonomiske politiks effektivitet på. Gør man det, så får man naturligvis den alvorlige forværring frem, som jeg har nævnt flere gange i dag, forværringen over de sidste 2 år på 24 mia. kr. under den konservative regering.

Så finder statsministeren – han skal jo finde noget at skræmme befolkningen med med hensyn til det såkaldte røde kabinet, eller hvilke andre udtryk han bruger – udtrykket »offentlig produktion« frem. Nu ved statsministeren jo godt, at det efter nordisk tradition ikke har været sådan, at arbejderbevægelserne har ment, at en nationalisering af produktionen var en effektiv, farbar vej til at løse samfundets problemer på. Vi har valgt en anden vej i Norden.

Når vi nævner det her i hvert fald fra socialdemokratisk side, så er det, fordi vi mener, at der er gode eksempler på, at offentlige virksomheder fremstiller produkter, tjenesteydelser osv., som kan sælges til udlandet i form af systemeksport, men også i visse tilfælde som vareeksport. Et af de bedste eksempler fik vi under den regering, der bestod af Socialdemokratiet og Venstre i sin tid, hvor, så vidt jeg husker, den daværende indenrigsminister, som også er den nuværende indenrigsminister, foreslog, at man skulle give penge til Serum-instituttet, for at Serum-instituttet kunne fremstille sera med henblik på eksport. Ja, det er selvfølgelig offentlig produktion, men det er da en fornuftig tanke, som vi støttede.

Der kan nævnes masser af eksempler på miljøområdet, på teknologiområdet osv., hvor danske offentlige virksomheder fremstiller tjenesteydelser og produkter, som kan